

Документ 1

БОЖИЋ 1994

ПИСМО БОЛА И ЖАЛОСТИ

ради мира у љубави и истини и за јединство пастве Цркве Христове

писано од стране

**+ архиепископа атинског и целе Грчке АНДРЕЈА
+ митрополита пирејског и острвског НИКОЛАЈА
+ митрополита арголидског ПАХОМИЈА**

и упућено

свим Истинитим православним хришћанима, верним чедима пресвете Цркве Христове (свештеницима, монасима и лаицима).

Оци и браћо, драга децо у Господу,

Благодат, мир и благослов Спаситеља Христа, који се нас ради оваплотио, заједно са молитвама наше смерности, нека су са свима вама. Амин

Оци и браћо,

Припремајући се да поново прославимо спасоносни догађај божанског оваплоћења Сина и Логоса Божијег, радујемо се том великом празнику, али и патимо, јер мир на земљи оваплоћеног Спаситеља Христа недостаје данас и међу Истинитим православним хришћанима. Због тога се радост Божића меша са болом, а ми се подсећамо патње Господа нашег у оној гетсиманској ноћи, када је кроз зној молио Бога Оца: **«Оче свети, сачувај их у име Твоје, оне које си ми дао, да буду једно као ми»**.

Већ четврти пут празнујемо Рождество Сина и Логоса Божијег, а да притом небески мир, љубав и слога Његова не царују у срцима свих нас. Ми патимо зато што је оваплоћени Христос, као «сунце правде», разбио помрчину заблуде, заваду и мржњу, те даровао љубав, мир и свето јединство у име Његово, а ми опет славимо Божић без мира и љубави Његове у срцима нашим. **Међутим, сам Господ, као љубав, истина и мир**, покушава да уђе у срца наша и да загосподари у породицама, парохијама и светим манастирима, како бисмо, као истински и живи део тела Његовог, прославили истински Божић.

Часни свештеници, монахиње и монаси, избрани народе Божији,

Љубав, Мир и Истина, које је на земљу донео оваплоћени Господ и оставио их у Својој светој Цркви, **не деле се, него иду заједно, јер је Христос и ЉУБАВ и ИСТИНА.**

Ми, као истински православни архијереји пресвете Цркве Христове, као истински наследници светих апостола, упућујемо ово писмо **БОЛА и ЖАЛОСТИ ради тог јединства у љубави и истини.** Тражимо да престану заблуда, мржња и поделе, како би нас Христос даровао миром Својим и како би, као «сунце правде», све нас просветлио да пођемо путем Његове љубави и истине.

Међутим, да би нам даровао све то, оваплоћени Господ тражи заузврат од нас једино свето смирење. Када бисмо се сви смирили, онда би љубав, мир и истина Христа нашега загосподарила у нашим срцима, нашим породицама, нашим парохијама и нашим светим манастирима и тада ћемо сви заједно, у спознаји и из дубине душе, повикати: **«РОДИ НАМ СЕ ДАНАС СПАСИТЕЉ»**, па ћемо и са анђелима достојно запевати: **«СЛАВА БОГУ НА ВИСИНАМА, НА ЗЕМЉИ МИР, МЕЂУ ЉУДИМА ДОБРА ВОЉА»**.

Часни свештеници, монахиње и монаси, изабрани народе Божији,

Љубав Христова је смирење, одрицање и жртва! Ту љубав и ми желимо да понудимо овим писмом свима, а нарочито свакој саблажњеној души.

Саблазнили су се, драги оци и браћо, саблазнили су се, змијским речима против Бога, прародитељи. Саблажњени су од стране сотоне и успротивили су се самом свом Творцу, одбили су Његову заповест, згрешили су пред Богом и посрнули! Смутљивац им рече: «Не, Бог, ваш творац, изрекао је лажи, ви нећете умрети ако прекршите његову заповест и једете са дрвета сазнања добра и зла, већ ћете постати богови!». **Ту лаж су прародитељи прихватили, згрешили и посрнули.** Прародитељи нису поверовали Богу који их је створио, већ лажи ђавола који мрзи на добро. Због тог прекршаја и посрнућа било је потребно да се Бог оваплоти, како би поништио лаж и мржњу и како би вратио истину, љубав и мир.

Сам сотона од тада није имао мира, него још јаче војује против Цркве Христове, и то од Рождества Господа нашег, од Педесетнице, па све до данас. У последње четири године, он клевеће, напада и обмањује заблудом о наводном «иконоборству». Чак и нас архијереје, ватрене чуваре отачких предања, па и у погледу светих икона, клевећу како смо, наводно, «иконоборци», или како «прикривамо иконоборце»!

Исти ђаво, који је прародитељима оклеветао Творца у Тројству, јесте онај који је, преко књижевника и фарисеја, покренуо руљу против Спаситеља нашег Исуса Христа, па су повикали «Узми, узми, распни га!»; то је исти онај који већ вековима ратује против Цркве Христове; исти који четири године, и дан-данас, војује против Цркве лажима, клеветом и обманом. Он, без разлике, обмањује свештенике, монахе, монахиње и лаике, **који, у свом незнању, бивају заведени у заблуду и посрћу као прародитељи.**

Часни свештеници, монахиње и монаси, изабрани народе Божији,

Ако је сотона, како би обмануо прародитеље, оклеветао самог Творца -ф Бога, уопште није чудно што клевеће и нас, његове слуге, како би из раја Цркве избацио синове светлости, наша у Христу духовна чеда. Колико год да смо због тога ожалошћени, као људи, али и као духовни оци, ми смо обавезни да се уподобимо Господу нашем, који је постао човек и понизио се до смрти, оне на крсту.

То је чињеница која у нама изазива бол и муку и која нам налаже да напишемо ово писмо. Због тога на пребацивања и клевете, проистекле из заблуде, не одговарамо истом мером, већ љубављу и смирењем Христа нашега, који је због нас постао човек, како би уклонио обману. Смиравамо се и ми и у ЉУБАВИ проповедамо ИСТИНУ.

Ово писмо БОЛА и ЖАЛОСТИ пишемо зато што, после толико неправедних, четворогодишњих увреда и клевета против нас и нашег православног исповедања, не можемо да ћутимо. Пређене су све границе ћутања и трпљења! Не можемо да ћутимо када су неки свештеници, на Генералном заседању светог Удружења свештеника (од 1/14. децембра 1994), све нас и нама подређене свештенике осули најтежим лажним

оптужбама – увредама на рачун наше вере и исповедања, називајући нас на веома провоцирајући начин «јеретицима» и «иконоборцима», па чак се и удаљивши са Генералног заседања. **Није оправдана ђутња када се архијерејима и свештеницима, потпуно неоправдано, ускраћује духовно општење.**

Трудећи се и залажући за спасење свих саблажњених душа, свом снагом душе наше, ми саопштавамо да никада нисмо били «јеретци» или «иконоборци», или да смо «прикривали иконоборце». Наша у Христу браћа прелашћују се и прелашћују и друге саблажњујући душе; стога их Христос позива **на одговарајуће покајање и исправку.**

Додуше, јавила су се поједина размимоилажења међу веома малим бројем извесних лица, написане су неке заблуде, па чак и злославља, **али се њима ипак супротставио Свети синод јерархије својом Пастирском окружницом под бр. 2566, од 23.1.92.** Подржали смо ту Окружницу, коју су, као што је познато, прихватили васцели свети клир, монашки редови, верни народ, као и сами неистомишљеници. **Тим општим прихватањем Окружнице потврђено је да није постојало, нити постоји, «иконоборство», ни «иконоборци».**

Па, и пре Пастирске окружнице под бр. 2566/23.1.1992 о којој је реч, ни у почетку ни касније, никада нисмо довели у питање свете иконе које нам је оставило догучно предање до **7. Васељенског сабора, а који је у Духу Светом одлучио у корист православља светих икона, те поставио одредбе и анатемисао иконоборство и иконоборце.** Те одредбе, као њихови истински наследници, чувамо као зеницу ока. Поштујемо, такође, и оне свете иконе које смо после светог 7. Васељенског сабора примили од светих отаца, као и од блаженопочившег пресветог оца нашег Матеја, новог исповедника и утемељитеља православља. **Дакле, све иконе, како оне у византијском, тако и у другим стиловима, онако како су их примили и целивали наши блаженопочивши оци, и ми чувамо, поштујемо и целивамо. Чували смо и чувамо, у љубави, смирењу и истини, неискваренима свете иконе, како у погледу богословља, тако и у погледу симболике и натписа. Али, нећемо допустити да лаж и обмана сотонина заведу иједног од наших отаца и браће, јер се Христос наш понизио, оваплотио и на Голготи пролио Своју пресвету крв како бисмо се сви спасли.**

Наше спасење, али и борба за православље, не врши се заблудама о «иконоборству», мржњом, завадама и размимоилажењима, већ љубављу и истином, коју чува света Црква Христова, **а ова је, од 1924. године, Црква Истинитих православних хришћана, а не «Црква» новокалендарства – екуменизма.** У тој светој Цркви не постоји «иконоборство», нити «иконоборци».

И ми, епископи, као и нама подређени свети клир, монаси, монахиње и верни народ, остајемо верни заштитници и чувари свих светих икона, а подржавамо и историјску Пастирску окружницу Светог синода јерархије, под бр. 2566/23.1.1992.

Понављамо и подржавамо формулације те Окружнице, будући да се њоме проповеда истина, мир и љубав, а потиру раздор, мржња, лаж и клевета.

Управо ради оних у Христу отаца и браће, које је ђаво лажима и клеветом обмануо и чије је уверење пољуљао, па и мржњу и раздор изазвао, понављамо све што смо у Пастирској окружници под бр. 2666/23.1.1992 формулисали о појединим светим иконама:

1) Икону Свете Тројице (трију лица), то јест беспочетног Оца као «Старца данима», Сина како се уистину оваплотио и «приказао у телу» и Светог Духа како се појавио у виду голубице, верно целивамо као одраз Свете Тројице...

2) Икону «Гостољубља Аврамовог», која одговара истинитом историјском догађају Старог завета, прихватимо и целивамо као ону која сведочи о понизном и симболичном јављању троипостасног Бога...

3) Икону Васкрсења Христовог, то јест Господњег устајања из гроба, целивамо као икону Васкрсења Господа нашег Исуса Христа, којим је потврђена победа над смрћу и адом...

4) Икону Господњег силаска у ад исповедамо и целивамо – онако како је то православно предање саборне Цркве Христове то отпочетка прихватило – као потврду смрти Господње (у својству савршеног човека) и постојања људске душе код њега, а истовремено и као стварносну представу тријумфалног уласка Господњег у ад, током којег је срушио власт смрти, аду одузео моћ и ослободио душе одвајкада праведних, дарујући роду нашем непропадљивост и живот. Та икона, у својој целокупности, свеочи о слави Господа као победника над смрћу, као што потврђује и свети химнопевац: «Васкрсења светлост засја онима који сеђаху у тами и сени смрти; Бог мој Исус, божанством Својим оковавши силника, одузе му оруђе» (Октоих, глас 8, канон недеље, химна 3, троп. 2). Стога одређујемо да се та икона поставља на налоње светих храмова на дан Велике суботе, а не у друге дане. Појашњавамо, међутим, да, због раздора који је избио овим поводом, убудуће не треба да се на икону ставља натпис «Васкрсење», него само натпис «Силазак у ад».

5) За икону Рождества Господа нашег Исуса Христа препоручујемо побожним иконописцима да приказују убудуће без купке и бабица, како се не би дало повода да се посумња у безболни порођај Богородице, као што су, у одговарајућој ситуацији, оци 7. Васељенског сабора одредили: «Исповедајући да је Богородичин свети порођај безболан, као и то да је он последица безгрешног зачећа, то објављујемо целокупној пастви и подвргавамо исправци оне који из незнања чине нешто што се не сме» (79. канон, Крмчија, стр. 289).

6) Икону Педесетнице прихватимо и целивамо у обе иконографске представе, које је предање Цркве сачувало, то јест: било да је пресвета Богородица насликана међу апостолима као «гора Сион», што проистиче из текста Дела апостолских, «Ови сви бејаху једнако на молитви... са женама и с Маријом матером Исусовом» (Дела ап. I, 14), а то тумачи и свети Златоуст; или без представе пресвете Богородице...» (Пастирска окружница 2566/23.1.1992).

Свети синод, тежећи миру и јединству у Цркви, истом Окружницом препоручује смирење, послушност и избегавање раздора и свађа:

«Понизите се, дакле, под моћну руку Божију, да вас узвиси кад дође време... Будите трезвени и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере. Њему се противите утврђени вером...» (I посл. Петрова, V, 6).

«Свака горчина, и гнев, и љутина, и вика и хула са сваком злобом, нека су далеко од вас. А будите међу собом благи, милостиви, праштајући један другоме, као што је и Бог у Христу опростио вама. Угледајте се дакле на Бога, као деца вољена. И живите у љубави, као што је и Христос нас љубио, и предао себе за нас као принос и жртву Богу на пријатни мирис» (Ефесцима IV, 31 - V, 2). «Имајте мир међу собом и са другима. Нека буде одсутан међу вама сваки раздор и свађа и не пружајте повода ђаволу за било какво безакоње и саблазан» (Пастирска окружница 2566/23.1.1992).

Оци и браћо,

Понизимо се сви, покајмо се и одбацимо обмане и омразе, како би нам оваплоћени Господ заузврат даровао љубав, мир и светлост спознања.

И о овоме треба да вас упознамо.

Свети синод је, одмах након издавања Пастирске окружнице, помоћу **своје Синодалне истражне комисије**, предузео разматрање свих искрслих проблема (противправославне ставове, хуле, прелест, клевете и лажи), засновано на критеријима православља. Недавно се Свети синод поново огласио, путем једногласне историјске одлуке јерархије, под бр. 2772/13.7.1994. Радујемо се што то дело већ обрађују богослови у Цркви. Прилажемо ту Синодалну одлуку како бисте се упознали с њоме и умирили се после клевете да ми, наводно, не желимо да осудимо јереси.

ЦРКВА И.П.Х. ГРЧКЕ

СВЕТИ СИНОД

бр. пред. 2772

У Атини, 13. јула 1994

ЗАПИСНИК СЕДНИЦЕ

У Атини се данас, 13. месеца јула 1994, састао Свети синод јерархије, под председништвом архиепископа атинског и целе Грчке, г. Андреја, а присутни су били и високопреосв. архијереји: месински, г. Григорије, атички и мегаридски, г. Матеј, пирејски и острвски, г. Николај, арголидски, г. Пахомије, фтиотидски, г. Теодосије, сервијски и козански, г. Тит*, и солунски, г. Хрисостом; уз њих, присуствовао је јереј о. Евстатије Турлис (као изасланик преосв. митрополита китијског, г. Елифанија), као и генер. секретар, архим. Кирик Кондојанис. Одмах су прочитана стручна мишљења богослова Цркве и повела се краћа расправа тим поводом. У наставку, на предлог преосв. митрополита атичког, г. Матеја, једногласно је одлучено да се не разговара о Окружници о којој је реч, него да се напише нова окружница, у чијем састављању треба позвати богослове као испомоћ. Они се позивају на прво заједничко заседање у уторак, 24. августа 1994, заједно са преосв. архијерејима: атичким и мегардиским, г. Матејем, пирејским и острским, г. Николајем и солунским, г. Хрисостомом**.

* Преосв. г. Тит се удаљио током доношења одлуке.

** Напомињемо да заседањима богослова присуствује и преосв. митр. арголидски, г. Пахомије.

Потом је састављен овај Записник и потписан како следи:

СВЕТИ СИНОД ЈЕРАРХИЈЕ

председник
+ атински и целе Грчке
АНДРЕЈ

изасланик преосв.
митрополита И.П.Х. китијског
+ јереј Евстатије

чланови
+ месински Григорије
+ атички и мегаридски Матеј
+ пирејски и острвски Николај
+ арголидски Пахомије
+ фтиотидски Теодосије
+ солунски Хрисостом

генерални секретар Светог синода
+ архим. Кирик Кондојанис

Оци и браћо,

Више од било кога, управо ми желимо да се осуде све јереси, саблазни, лажи и клевете, али да не осудимо истину и свете оце.

По завршетку богословских расправа, којима председавају четворица додељених им архијереја, нацрт нове Окружнице, који ће формулисати богослови, биће поднет на **разматрање Светом синоду и он ће одлучити о свим недоумицама, како би поштедео паству Цркве од евентуалних нових заблуда и размирица у будућности. Он ће поново јасно изразити и наше ИСПОВЕДАЊЕ – ЕКЛИСИОЛОГИЈУ**, јер Господ има и друге «овце» које треба да приђу светом стаду.

Оци и браћо,

Часни свештеници, монаси и монахиње, избрани народе Божији,

Због љубави према нашем смиреном Господу, који је као беба положен у витлејемске јасле, написали смо ово писмо, као и због љубави према вама, али и због љубави према онима који нас лажно оптужују, како бисте сви ви сазнали истину и како би вас истина ослободила из замке заблуде и саблазни, које ствара сотона.

Патимо и болујемо због Цркве наше, захваћене олујом. Ми смо за истину, љубав, мир и јединство у Христу. «Али, постоји време за ћутање и време за говорење». Снисхођење (икономија) и толеранција не треба да постану безакоње и грех. Као православни архијереји, устрајавајући без узмицања при светом предању саборне Цркве Христове и у питању светих икона, радићемо до свог последњег даха у корист истине и правде, па макар били још више оклеветани. С благодаћу Божијом, нећемо умањити љубав, али нећемо ни прећутати истину.

И ви, драга чеда у Господу, **пружајте љубав свима, али не прихватајте заблуде, клевете и лажи, и не саблажњавајте се, као прародитељи, верујући у обману.**

Целивајте и поштујте све наслеђене свете иконе, не правећи никакву разлику, како то формулише Синодална пастирска окружница под бр. 2566/23.1.1992, и нека је благодат, мир и благослов Исуса Христа, који се ради нас родио, са свима вама. Амин.

**+ АТИНСКИ И ЦЕЛЕ ГРЧКЕ АНДРЕЈ
+ ПИРЕЈСКИ И ОСТРВСКИ НИКОЛАЈ
+ АРГОЛИДСКИ ПАХОМИЈЕ**

Документ 2

ИСПОВЕДАЊЕ ОТАЦА СВ. МАН. ПРЕОБРАЖЕЊА, КУВАРА АТИЧКА

Свети владичански манастир Преображења Спаситељевог
Кувара атичка

тел. (0299) 69.450
1993

У св. манастиру Преображења, 15-12-

Бр. пред. 140

У име Свете, Једносушне
и Животворне Тројице

Ваше блаженство, са преосвећеним светим архијерејима,

Прошло је, ево, већ три године од појаве познатих саблазни у Цркви нашој, а братство нашег манастира, благодаћу Христовом и молитвама вашим, трпи и истрајава.

Трпимо, уз смирење и великодушност, многе и непрестане клевете, које покрећу црквени чиниоци потпуно страни манастиру, а на терет целокупног братства.

А истрајавамо, уз веру и искреност, у молитви за оне који нас ометају и прогоне, и то у синовској послушности према нашем пречасном оцу, архиепископу г. г. Андреју и читавом Светом синоду архијереја.

Прошле су три узастопне године, а на наше усне долазе речи псалмопевца:

«Да није био Господ с нама, кад људи усташе на нас, живе би нас прождрли... покрила би душу нашу силна вода...» (Псал. 123).

Пречасни, и ви преосвећени архијереји,

Упућујемо ово писмо вама, у жељи да допринесемо помирењу и јединству Цркве; у жељи да отмемо из руку мрзитеља ђавола, оца лажи и лицемерја, и последње оружје, којим покушава да изазове потресе у телу Цркве, као и саблазни ради цепања манастирског братства.

Ми, као просте и недостојне слуге распетога Исуса, распети смо светом и жељама његовим, као истинска чеда нашег блаженопочившег оца Матеја, новог исповедника и утемељитеља православља у овом последњем веку, али и као истинска чеда Ваша и као оцелубиви синови, неисквареном и неизмењеном чувамо оставштину вере коју нам је он препустио.

Устрајавамо и остаћемо, благодаћу Божијом, верни и покорни, до нашег последњег даха, његовим очинским заповестима, монашким заветима и његовом учењу.

Све што су свети оци, и свети отац наш, држали и ми држимо, све што су они чували и ми чувамо, све што су они проповедали и ми проповедамо, све чега су се они одрекли и ми се исто тако одричемо, све које су они анатемисали и ми анатемисамо.

Дакле, пошто ствари тако стоје, ми исповедамо и проповедамо, заједно са оцима Светог 7. Васељенског сабора:

«Оци проповедају: Чеда смо покорности и величамо се пред лицем мајке по предању, Цркве саборне. Ми се покоравимо древном законодавству саборне Цркве.

Ми чувамо одредбе отаца.

Ми анатемишемо све који додају или одузимају од саборне Цркве...

Ми, у свему се држећи учења и дела самих богоносних отаца, проповедамо једним устима и једним срцем, а не додајемо, нити одузимамо ишта од онога што нам је предато, већ се тиме утврђујемо и тиме се окрепљујемо.»

Ми побожно поштујемо и часно целивамо све свете иконе, онако како су у Цркви сачуване и како смо их примили од отаца наших и од ктитора нашег, светог оца Матеја.

При целивању нама предатих светих икона, ми не правимо никакву разлику у погледу стила и материјала којим су израђене.

Ми смо предани верној примени и одржавању свега онога што је Свети синод јерархије Цркве наше прописао и формулисао у својој Пастирској окружници под бр. 2566/23.1.1992, упућеној христоименој пастви Цркве.

Нарочито:

Прихватамо и целивамо свету икону Свете Тројице, која представља беспочетног Оца као Старца данима, како одређује Синодална окружница.

Такође прихватамо и целивамо свету икону Гостољубља Аврамовог, која представља понизну и симболичну појаву троипостасног Бога пред праоцем Аврамом, како налаже поменута Синодална окружница.

Целивамо и поштујемо свету икону Васкрсења Христовог, то јест Устајања Господњег из гроба.

Целивамо и прихватамо икону Силаска у ад Господњег, у складу са Окружницом нашег Светог синода.

Сви ми се, дакле, потчињавамо седој глави, оцу и архипастору нашем, архиепископу Андреју и Светом синоду нашем, одајући славу Оцу и Сину и Светоме Духу за све што је нас ради створио.

За свети манастир

Игуман

архим. Стефан

Игумански савет

мон. Теодосије

мон. Дионисије

мон. Хрисафије

јеромон. – јерођак.

јером. Григорије

јерођак. Кипријан

јерођак. Агатије

јерођак. Хрисостом

јером. Неофит

јером. Андреј

јером. Дамаскин

Документ 3

11/11/94 /2011

ТЕЛЕГРАМ ПРОИГУМАНА СВЕТОГ МАНАСТИРА ПРЕОБРАЖЕЊА У КУВАРИ АТИЧКОЈ, АРХИМ. СТЕФАНА И ЈЕРОМ. НЕОФИТА

**Архимандриту Ефтимију,
Епифанија Федра 1-3-5, Панграти, Атина 116 55**

Изненађени смо и чудимо се вашој дрскости и неодговорности вашег неприкривеног чина клеветничког блаћења нас и наших православних ставова. Не само као просто неосноване, него и као неодрживе и лажне, одбацујемо оптужбе на наш рачун, које сте послали архијерејима и свештенмонасима у два своја дописа. Напротив, ми заступамо и саопштавамо поштовање, почаст и поклоњење за све свете иконе византијског и класичног стила. Препуштајући бригу за нас Господу, братски вас у Христу грлимо.

**Архимандрит Стефан
и јеромонах Неофит с њим**

Документ 4

Грчка република
ЦРКВА И.П.Х. ГРЧКЕ
СВЕТА АРХИЕПИСКОПИЈА АТИНСКА
ул. Боцарија 8 – Перистерии
тк 121 31 – Атина
тел. 57.56.472

У Атини, 3. маја 2007

бр. пред. 243

**Часном старцу Артемију монаху
и његовом св. братству, при светом
мушком општежитељском манастиру
Вазнесења,
Диовуна у Фтиотиди**

**Пречасни старче Артемије, заједно с Вашом у Христу братијом,
ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!**

Овим нашим архијерејским писмом, пошто је Свештени синод Цркве И.П.Х. Грчке примио Вашу молбу за Ваше уврштавање и повратак у Истиниту Православну Цркву и канонску надлежност Свештеног синода, као и пошто сте Ви одмах примили дотичну одлуку Свештеног Синода јерархије, донету на његовом редовном заседању од 28. априла т.г., изражавамо нашу велику радост, као и ону свих чланова нашег Свештеног синода, због богоугодног исхода ствари, те Вам упућујемо наш срдачни очински благослов.

Нека је благословено и слављено име Господње због свега онога што је, у Својој безграничној милости, устројио ради спасења бесмртних душа и за добро буром захваћене Свете Цркве Христове.

Користим прилику да Вам се обратим, у својству, од стране Свештеног синода постављеног, намесника св. Митрополије фтиотидске, унутар које се налази и Ваш свети манастир, овим речима:

Као прво, желим Вам велику чврстину, снагу и стрпљење у Вашој борби за истину и спасење, коју сте дужни, као истински и верни чланови Цркве, али и као православни монаси, да проводите са жаром, пажњом, савешћу, одлучношћу, страхом Божијим и љубављу, покуравајући се Цркви.

На другом месту, а што се тиче питања светих икона, које су, у прошлости, многи злоупотребили, скривајући иза њега користољубље, опортунизам и обмане, желим да Вам, у вези с тим, појасним и да Вас обавестим, схватајући и разумевајући Ваше искрено занимање за заштиту светих предања, да првенствени интерес и брига нас и свих светих архијереја око нас, али и наша света обавеза, остаје непромењена вера и исповедање, па и у вези са овим питањем она је *«у складу са богонадахнутим учењима светих и са побожним ставом Цркве»*, а уосталом и у складу са оним што је Црква одредила, одлучила и озаконила с тим у вези, а преко светих отаца на Светом и Васељенском 7. сабору.

Ми, као канонски и одговорни пастири Цркве Христове, уз велику савест и пажњу, као и покренути пастирском одлучношћу, око ових питања делујемо на корист Цркве и спасење верних, а тежимо очувању мира и јединства црквене пастве, те не допуштамо никоме поновно покретање питања св. икона, притом поштујући и чувајући све што су нам предање Цркве и њено непрестано деловање баштинили. Такође, строго забрањујемо било какво мешање било кога, било као додавање, или као одузимање, у погледу употребе у богослужењу и целивања свих св. икона и иконичних представа, независно од иконографског стила, које су биле у употреби од стране верних током целог њеног историјског трајања.

Драги оци,

Борите се за оно због чега сте побегли од света! То је ваш највећи допринос Цркви, свету, али и вама самима. У овом подлом веку, у коме живимо, чување по сваку цену и неговање истинског православног монаштва, исихастичког и аскетског, има огроман значај, јер се тако чува најдубљи дух православног предања и истинског духовног живота.

И наравно, када то буде потребно, приложићете овај живот и у борбама Цркве против јереси и новотарија, пошто је, према светим оцима, између осталог, *«задаток монаха да не допусти да се, којим случајем, Јеванђеље исквари»*.

Нека би Благодат Тројичног Бога нашег увек бдела над вама, просветљивала вам мисли и благословила ваш свети манастир, чувајући вас од сваког зла. А ваш пример нека буде позив свима за повратак, излечење раскола и утврђење деловања Цркве, на славу Божију. Амин.

С очинским молитвама и благословима,
за све вас жарки молитељ пред васкрслим Господом

АРХИЕПИСКОП

+ атински и целе Грчке

НИКОЛАЈ,

намесник св. Митрополије фтиотидске.